

Daniels bok – nummer sextiosju

Profetiska insikter: Islam, den 11 september 2001 och östanvindens dag

Jeff Pippenger

2024-01-31

Den tredje veets islam trädde in i den profetiska historien den 11 september 2001, och det hölls omedelbart tillbaka. Vid den tiden började det sena regnet att falla, men det var ”uppmätt”.

Efter måttet, när den skjuter upp, skall du gå till rätta med den; han hejdar sin hårda vind på östanvindens dag. Därför skall Jakobs missgärning bli försonad; och detta är all frukten av att hans synd tas bort: när han gör alla altarets stenar lika kalkstenar som krossas till stycken, skall asherapålarna och avgudabilderna inte bli stående. Men den befästa staden skall bli öde, och boningen övergiven och lämnad såsom en ödemark; där skall kalven beta, och där skall den lägga sig ned och förtära dess grenar. När dess kvistar har torkat, skall de brytas av; kvinnorna kommer och tänder eld på dem; ty det är ett folk utan förstånd. Därför skall han som har gjort dem inte förbarma sig över dem, och han som har danat dem skall inte visa dem nåd. Och det skall ske på den dagen att Herren skall tröska ut från flodens fåra ända till Egyptens bäck, och ni skall samlas in en och en, ni Israels barn. Och det skall ske på den dagen att den stora basunen skall blåsas, och de skall komma, de som var nära att förgås i Assyriens land, och de fördrivna i Egyptens land, och de skall tillbe Herren på det heliga berget i Jerusalem. Jesaja 27:6–13.

”Östanvindens dag” utmärker den sena regnets ankomst, och även islam i det tredje veet. Den markerar också början på den historia då ”Jakobs missgärning blir försonad”. Östanvindens dag kom den 11 september 2001, och vid den tidpunkten började domen över de levande. Domen över de levande är den tredje ängelns avslutande verk, och det är där som borttagandet av de etthundrafyrtiofyra tusens synder började. Det är vad Jesaja menar när han skrev: ”Därigenom.”

Orden som leder fram till ”Genom detta” är: ”När du tillmätt det med måtta, när det bryter fram, går du till rätta med det; han håller tillbaka sin hårda vind på östanvindens dag.” ”Genom detta” identifierar de särskilda prövande sanningar som renar bort synden från dem som framställs som Jakob. Dessa sanningar innefattar händelsen (9/11), som markerar den sena regnets ankomst. Dessa sanningar innefattar definitionen av det sena regnet som ”ett budskap”, och ”budskapet” är islam. Det innefattar sanningen att ”östanvinden” är den tredje Ve-röpelsens islam, och det innefattar den profetiska egenskapen hos islams efterföljande återhållande (håller tillbaka).

Själva prövningen framställs genom ”debatten”, som började den 11 september 2001. Jeremia, när han representerade den första besvikelsen, fick rådet att ”vända tillbaka” till Gud och skilja det dyrbara från det ovärdiga. ”Frukten” av prövningsbudskapet frambringar två klasser av tillbedjare.

Dårarnas dom framställs såsom: ”när han gör alla altarets stenar som kritstenar, vilka slås sönder, då skall lundarna och bilderna inte bli stående.” Jesaja syftar på uttalandet mot dem som vänder upp och ned på allting i kapitel tjugooåttan och tjugonio. De är sådana som inte kan förstå den

förseglade boken. De ogudaktigas verk (frukt) skall aktas såsom krukmakarlera.

Därför, se, jag skall än en gång göra ett underbart verk bland detta folk, ja, ett underbart verk och ett förunderligt ting; ty deras visas visdom skall förgås, och deras förståndigas förstånd skall döljas. Ve dem som söker djupt för att dölja sitt rådslag för Herren, och vilkas gärningar sker i mörkret, och som säger: Vem ser oss? och vem känner oss? Sannerligen, ert omkastande av allting skall räknas som leran i krukmakarens hand; ty skall verket säga om honom som gjorde det: Han gjorde mig inte? eller skall det formade säga om honom som formade det: Han hade intet förstånd? Jesaja 29:14–16.

De ogudaktigas verk skall vara såsom krukmakarlera, och i kapitel tjugosju framställs deras verk på liknande sätt, såsom kritstenar som slås sönder. Krita eller krukmakarlera slås lätt till pulver, och symbolen för verket att göra ”altarets alla stenar såsom kritstenar som slås i stycken”, samt därmed inbegripet verket att riva ned ”lundarna och avgudabilderna”, så att de ”icke mera skola stå upp”, är det verk som framställs genom kung Josias reformation. I den slutliga väckelsen och reformationen, framställd genom Josias reformation, skall den adventistiska företagsstrukturen ligga öde, ty ”den befästa staden skall ligga öde, och boningen övergiven och lämnad såsom en ödemark.” Alla deras verk, det vill säga de tusentals kyrkorna, skolorna, högskolorna, universiteten, sjukhusen och kontorsbyggnaderna runt om i världen, skall profetiskt slås till värdelöst pulver.

Även medlemskåren skall bli öde, ty detta ”folk utan förstånd” skall vara såsom ”förtorkade” ”grenar” som ”skall brytas av” ”och sättas i brand”, ty ”han som gjorde dem skall inte förbarma sig över dem, och han som formade dem skall inte visa dem någon nåd.”

När den åtskillnad som åstadkoms genom prövningens budskap är fullbordad, kallar den andra rösten i Uppenbarelseboken, kapitel arton, Guds andra hjord ut ur Babylon; ty på den dagen ”skall det ske” att ”den stora basunen skall blåsas, och de som voro nära att förgås i Assyriens land och de fördrivna i Egyptens land skola komma och tillbedja Herren på det heliga berget i Jerusalem.”

Det avsnitt (Jesaja tjugosju, verserna åtta till tretton) som vi behandlar, identifierar den profetiska historia som började den 11 september 2001 och illustrerar prövningen och reningen av dem som slutligen skall kalla Guds andra hjord ut ur Babylon. De inledande verserna i samma kapitel identifierar en sång som skall sjungas under just denna historia.

På den dagen skolen I sjunga om henne: En vingård med rött vin. Jag, Herren, bevarar den; jag vattnar den varje ögonblick. För att ingen skall skada den, bevarar jag den natt och dag. Vrede finnes inte i mig. Vem skulle sätta törnen och tistlar emot mig i strid? Jag skulle gå fram genom dem, jag skulle bränna upp dem allesammans. Eller må han fatta tag i min styrka, så att han kan sluta fred med mig; ja, han skall sluta fred med mig. Dem som härstamma från Jakob skall han låta slå rot; Israel skall blomstra och skjuta skott och uppfylla jordens yta med frukt. Har han slagit honom, såsom han slog dem som slog honom? Eller har han blivit dräpt enligt det dråp som drabbade dem som blev dräpta av honom? Jesaja 27:2–7.

Vingårdssången är den sång som först identifierar Guds folk som en vingård, vilken Han har älskat och vårdat. Den framlägger därefter ett löfte om antagande för var och en som vill gripa tag om

Kristi rättfärdighet. Den identifierar sedan löftet om den Helige Andes utgjutelse, framställt genom två regnperioder. Den första regnperioden väcker blommorna och knopparna till liv, och den andra fyller jorden med frukt.

Vingårdssången är den sång som identifierar den tidsperiod då Gud går förbi ett tidigare utvalt folk, medan han ingår förbund med ett nytt utvalt folk. Vers åtta och följande upprepar och utvecklar helt enkelt kapitelns inledande verser. Kapitlets första vers identifierar samma händelse som i vers åtta benämns ”östanvindens dag”.

På den dagen skall Herren med sitt hårda och stora och starka svärd straffa Leviatan, den snabba ormen, ja, Leviatan, den ringlande ormen; och han skall dräpa draken som är i havet. Jesaja 27:1.

Draken är Satan, men i en sekundär bemärkelse var det det hedniska Rom.

”Så är draken, även om den i första hand representerar Satan, i en sekundär bemärkelse en symbol för det hedniska Rom.” The Great Controversy, 439.

De tio kungarna i det hedniska Rom, i kapitel sju i Daniel och i kapitel tolv i Uppenbarelseboken, representerar de tio kungarna i Uppenbarelseboken sjutton – i de sista dagarna.

”Kungar och härskare och styresmän har satt på sig antikrists märke och framställs som draken som går ut för att föra krig mot de heliga — mot dem som håller Guds bud och har Jesu tro.” Testimonies to Ministers, 38.

Första versen i Jesaja 27 identifierar början på drakens dom, vilken började på östanvindens dag, den 11 september 2001. Domen över jordens kungar och deras globalistiska köpmannapartner fullbordas när jordens finansiella struktur förstörs av en ”östanvind”, mitt i ”haven”.

Ty se, konungarna samlade sig, de drog fram tillsammans. De såg det, och så häpnade de; de blev förskräckta och flydde i hast. Där grep dem fruktan och vanda, såsom hos en kvinna i barnsnöd. Med östanvinden krossar du Tarsisskeppen. Psaltaren 48:4–7.

Jesaja kapitel tjugosju, verserna ett till sju, upprepas och utvidgas i verserna åtta till tretton. Det visar att under ”östanvindens dag” kommer jordens kungar och köpmän att ställas inför fruktan, och deras fruktan tilltar genom historien från den tidpunkten och framåt. Denna fruktan utmärker de progressiva globalisternas på planeten jords ologiska och förhastade rörelser allt sedan den 11 september 2001, när de driver sin agenda längre och mer aggressivt än vad som logiskt skulle kunna förväntas. Satan och hans representanter, ty jordens köpmän och kungar (globalisterna), såsom symboler för draken, vet att deras tid är kort.

Därför, glädj er, ni himlar, och ni som bor i dem. Ve över jordens och havets invånare! Ty djävulen har kommit ner till er med stor vrede, eftersom han vet att han har endast en kort tid. Uppenbarelseboken 12:12.

Den östanvindens dag, som framkallade den ekonomiska krisen år 2001, vilken bara har förvärrats, oavsett vad den globalistiska medierna försöker hävda, är den fråga som världens folk konfronteras med vid den tidpunkt då draken vet att hans tid är kort. Han trappar då upp sina rörelser för att

vinna kontroll över hela jorden, och det gör han när ”Ve” (det tredje Ve) drabbar ”jordens och havets invånare”.

Ankomsten av den tredje veens islam (östvinden), den 11 september 2001, frambringade en ekonomisk katastrof som har tvingat globalisterna att påskynda sina ansträngningar att påtvinga planeten jorden en världsregering. Ändå fortsätter islam att fullgöra sin roll. Kanske återfinns den allvarligaste uppenbarelsen av islam som en symbol i Bibelns profetia i den första hänvisningen till islam.

Och Herrens ängel sade till henne: Se, du är havande och skall föda en son, och du skall ge honom namnet Ismael; ty Herren har hört ditt lidande. Och han skall vara som en vildåsna bland människor; hans hand skall vara mot var man, och var mans hand mot honom; och han skall bo mitt emot alla sina bröder. 1 Moseboken 16:11, 12.

Guds ord sviker aldrig. Medan islam fortsätter att frambringa smärta såsom en kvinna i barnsnöd, har somliga, som till och med kan acceptera att islam är identifierad i Bibelns profetia, ännu inte tagit till sig det uppenbara faktumet i de två verserna. Somliga må förstå att det är islam som för samman varje människa på hela jorden för att stå emot en gemensam fiende, och detta är givetvis sant. Ändå är den sista satsen i versen den allvarligare sanningen. Världen skakades av den 11 september 2001, och den har nyligen skakats på nytt genom detta års attack den 7 oktober, då Hamas angrep Israel. Men ingen är villig att inse att krigets och den plötsliga förödelsens ande är ”inför alla” Ismaels bröder.

Vilken slags förstörelse kommer att verkställas när ett överraskningsanfall genomförs av sådana islamiska nationer som Saudiarabien, Förenade Arabemiraten, Qatar, Kuwait, Brunei och Bahrain? Ismaels ande finns i ”alla hans bröder”, och den krigföring som hittills har frambringats genom det tredje ve från länder såsom Afghanistan eller Irak, kommer att vara helt annorlunda när Ismaels profetia fullständigt uppfylls. Hur många kärnvapenbomber har Pakistan?

Det profetiska kännetecknet för islamisk krigföring, såsom det framställs i den första och den andra islamiska ve-ropen, är plötsliga överraskningsangrepp. Finns det tillräckliga finansiella resurser i de välbärgade islamiska nationerna för att i hemlighet införskaffa eller framställa vapen som skulle vara mer sofistikerade och dödliga än bränslelastade jetplan, bilbomber, brinnande däck, våldtäkt och knivar? Är Guds ord att tro?

Alla juvelerna i Millers dröm blir prövande sanningar i de sista dagarna, om så av inget annat skäl än den verkligheten att dessa sanningar har förkastats och att profetian identifierar att de skall återställas. Men några av dessa juveler, såsom Kristi verk i den himmelska helgedomen och islam i det tredje ve, anger förutsägelser som uppfylls först i de allra sista dagarna. Den ena representerar Kristi verk i det allra heligaste, förvisso en nuvarande prövande sanning, och den andra identifierar midnattsropets budskap, vilket återigen är en nuvarande prövande sanning.

Den tråd som sammanbinder milleritrörelsen och ändens tid år 1989, vilken i sin tur introducerar de etthundrafyrtiofyra tusendes rörelse, är de ”sju tiderna”, som var Millers första juvel och den första som åsidosattes när adventismen lämnade de gamla stigarna. Etthundratjugosex år från

upproret 1863 till ändens tid år 1989 representerar de "sju tiderna". De tvåtusen femhundraatjugo delades i två perioder om ettusen tvåhundra sextio, och en tiondel eller ett tionde av ettusen tvåhundra sextio är etthundraatjugo sex. Den sten som byggnadsarbetarna förkastade är så lång att den förbinder de första och sista rörelserna under de tre ånglarna. Därigenom identifierar den att sanningen om de "sju tiderna" också är en nuvarande prövande sanning, och att det är den sanning som inte längre endast blir grundstenen, utan hörnans huvudsten.

Vi skall nu lämna vår betraktelse av kunskapens tillväxt i Milleritrörelsen, sådan den framställs genom synen vid floden Ulai i Daniels bok, och rikta vår uppmärksamhet mot synen vid floden Hiddekel, som representerar kunskapens tillväxt i de etthundrafyrtiofyra tusendes rörelse.

Vi ska härnäst börja med att betrakta adventismens fyra generationer, vilka sträcker sig över de etthundraatjugo sex åren från 1863 till 1989.

Vi kommer att inleda den studien i nästa artikel.

Och det skedde i sjätte året, i sjätte månaden, på femte dagen i månaden, medan jag satt i mitt hus och Juda äldste satt framför mig, att Herren Guds hand där föll över mig. Då såg jag, och se, en gestalt som till utseendet var som eld: från det som syntes vara hans länder och nedåt var det eld, och från hans länder och uppåt var det såsom skenet av en strålgång, likt färgen av bärnsten. Och han räckte ut något som hade formen av en hand och tog mig i en hårlock på mitt huvud; och anden lyfte upp mig mellan jorden och himlen och förde mig i Guds syner till Jerusalem, till dörren till den inre port som vetter mot norr, där avgudabildens plats var, den som väcker nitälskan. Och se, Israels Guds härlighet var där, i enlighet med den syn som jag hade sett på slätten. Sedan sade han till mig: Människobarn, lyft nu dina ögon mot norr. Så lyfte jag mina ögon mot norr, och se, norr om altarporten stod denna nitälskans avgudabild i ingången. Han sade vidare till mig: Människobarn, ser du vad de gör? de stora styggelser som Israels hus begår här, så att jag måste vika bort långt från min helgedom? Men vänd dig åter ännu en gång, så skall du få se större styggelser. Och han förde mig till förgårdens dörr; och när jag såg, se, då var där ett hål i väggen.

Då sade han till mig: Människobarn, bryt nu igenom väggen. Och när jag hade brutit igenom väggen, se, där var en dörr. Och han sade till mig: Gå in och se de onda styggelser som de bedriver här. Så gick jag in och såg; och se, alla slags kräldjur och vederstyggliga djur och alla Israels husets avgudar var avbildade på väggen runt omkring. Och framför dem stod sjuttio av de äldste i Israels hus, och mitt ibland dem stod Jaasanja, Safans son, var och en med sitt rökelsekar i handen; och ett tjockt moln av rökelse steg upp. Då sade han till mig: Människobarn, har du sett vad de äldste i Israels hus gör i mörkret, var och en i sin avgudakammars inre? Ty de säger: Herren ser oss inte; Herren har övergivit landet. Han sade också till mig: Vänd dig ännu en gång, så skall du få se större styggelser som de bedriver. Sedan förde han mig till ingången till porten i Herrens hus som låg mot norr; och se, där satt kvinnor och begrät Tammus. Då sade han till mig: Har du sett detta, du människobarn? Vänd dig ännu en gång, så skall du få se större styggelser än dessa. Och han förde mig in i den inre förgården till Herrens hus, och se, vid ingången till Herrens tempel, mellan förstuhallen och altaret, var omkring tjugufem män, med ryggen vänd mot Herrens tempel och ansiktet vänt

mot öster; och de tillbad solen mot öster. Då sade han till mig: Har du sett detta, du människobarn? Är det en ringa sak för Juda hus att de begår de styggelser som de begår här? Ty de har uppfyllt landet med våld och har åter vänt sig till att förtörna mig; och se, de för grenen till sin näsa. Därför skall också jag handla i vrede: mitt öga skall inte skona, och jag skall inte förbarma mig; och om de än ropar i mina öron med hög röst, skall jag ändå inte höra dem. Heseziel 8:1–18.